

Alba - neagra guvernamentală Drepturile omului - drepturile cui?!

Cu ocazia sărbătorilor Crăciunului, Majestatea Sa Regele Mihai I a fost invitat la Timișoara. Legitimarea acestei invitații nu poate fi pusă în discuție de vreme ce Regele Mihai este ctitorul catedralei timișorene. Având în vedere că, în vară, unei invitații similare nu i s-a dat curs, deoarece România se afla în plină perioadă electorală, iar dl. T. Meleşcanu, într-o audiență la Versoix, a recomandat Majestății Sale să nu vină în țară în acea perioadă, menționând că din octombrie nu va mai exista nici un fel de impediment sau restricție în efectuarea unei astfel de vizite. Luând de bună o asemenea promisiune, familia regală a hotărât să viziteze țara de Crăciun. În ziarul nostru numărul 251, din 24 decembrie, am dat publicității chiar și programul dură care urma să se desfășoare această vizită. În acel moment încercam să ne gândim ce altă găselniță de tip alba-neagra va reuși să inventeze guvernul, pentru a împiedica vizita. Răspunsul l-am aflat în seara aceleiași zile, când s-a dat publicității comunicatul de la Versoix (prezentat în mod trunchiat și de TVR), prin care se făcea cunoscut că vizita nu va mai avea loc, datorită condițiilor inacceptabile și fânitoare impuse de guvernul român (neîncredințarea morală la funcționarii interdicția de a vorbi în public, declararea atașamentului față de principiile republicane etc.).

Desigur, după un joc de ping-pong - prin pasarea mingii responsabilității de la Ministerul de Externe la cel de Interne și retur - guvernul a negat că ar fi solicitat asemenea lucruri. Această atitudine nu ne miră deloc, ea demonstrând încă o dată con-

tinuitatea comunistă a guvernării pe meciurile noastre, nu de alta, dar și guvernele Roman și Stolojan au procedat, mai mult sau mai puțin, la fel.

Să vedem însă ce spune republicana noastră Constituție, adoptată cu atîta tam-tam prin referendumul național din 8 decembrie 1991, subliniind faptul că Mihai I s-a născut în România.

Articolul 5, 2. Cetățenia română nu poate fi retrasă celui care a dobîndit-o prin naștere.

Articolul 15, 1. Cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

Articolul 19, 1. Cetățeanul român nu poate fi extrădat sau expulzat din România.

Articolul 23, 1. Libertatea individuală și siguranța persoanei sînt inviolabile.

Articolul 25, 1. Dreptul la liberă circulație în țară și în străinătate este garantat.

2. Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară de a emigra precum și de a reveni în țară.

Articolul 30, 1. Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public sînt inviolabile.

2. Cenzura de orice fel este interzisă.

Articolul 36. Mitingurile, demonstrațiile, procesiunile sau orice alte întruniri sînt libere și se pot organiza și desfășura numai în mod pașnic, fără nici un fel de armă.

Articolul 48, 1. Persoana vătmată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Pentru liniștea noastră, putem vedea că guvernul nu se dă în lături nici de la încălcarea Constituției, în baza căreia a fost ales și pe care a jurat să o respecte. Dar, vorba aceea, el se jură că n-o fură, dar l-am prins cu...

Marius GHEORGHIU

P.S. Ar fi interesant să ne gândim, încă de pe acum, care va fi motivația oficială pentru următoarea respingere a vizitei Majestății Sale în România. (M.G.).

Legalitate, constituție, libertate, democrație, adevăr, justiție, stat de drept, drepturile omului, ș.a.m.d... Apă de ploaie; vorbe fără nici o acoperire în realitate. Atunci cînd e vorba de apărarea privilegiilor actualei puteri mafio-securisto-comuniste acestea sînt invocate cu obstinție.

„Drepturile omului“? Un moft, pentru naivii care mai pot crede că un comunist pârtaș la crima decapitării României de libertate și de tradiții sale, component al unei bande crescută și educată sub steaua Kremlinului s-ar fi putut converti la valorile democrației și la moralitatea creștină. Păguboasă și înșelătoare naivitate! Personajul face parte dintr-o haită de șacali pentru care nu există nimic în afara intereselor proprii și a setei de putere. Ei, cei cu sluj pentru aducătorii de ciumă roșie, pătași la toate crimele împotriva nației române în ultima jumătate de veac; ei și odraslele lor, genetice sau de ideologie mincinoasă, jefuitori ai jertfei singelui vărsat în decembrie 1989, ucigași de oameni și speranțe, de idealuri și credințe se pretind conducătorii legitimi și reprezentanții de drept ai poporului român. În numele lui, al poporului, continuă, sub aparențele unui drapaj democratic, abuzurile și nemerniciile cele mai josnice.

„Drepturile omului“? Da, există, dar numai invocate pentru a se justifica protecția criminalilor și a tortionarilor care au făcut să funcționeze malaxoarele morții din infernul concentraționar comunist. „Drepturile omului“ - există pentru a oferi criminalilor și ucigașilor din decembrie 1989 toate șansele pentru a se sustrage justiției. De fapt, ei, ucigașii nici nu există în concepția actualilor făcători de principii de drept și justiție! Au rămas doar victimele lor - 1104 morți și mii de alte destine strivite și mutilate pentru totdeauna. Și apoi, mai există „drepturile omului“ de la Cotroceni, instalat prin fraudă morală și prin crime la cîrma destinelor naționale, individ pentru care actul decapitării TARII și NEAMULUI de coroana sa regală este „dreptul“ pe care se întemeiază actuala putere comunistă.

Panica în care intră eşaloanele deținătorilor frișelor la toate nivelele, atunci cînd e vorba de M.S. REGELE MIHAI, MONARHIE și TIMIȘOARA, dovedește faptul că nu se simt tocmai siguri pe situație. Confruntarea cu ADEVĂRUL și cu LEGALITATEA le produce stări de derută și manifestări furibunde. Se face, astfel, proba simplă, dar de netăgăduit, a recunoașterii de facto a stării de ilegalitate a actualei puteri. Așa se explică ultima mirșăvie care a dus la neefectuarea vizitei de Crăciun, acasă, a REGELUI.

Astfel s-a consumat o nouă dovadă că actul de la 30 decembrie 1947 nu a fost voința poporului român ci opera împilatorilor veniți dinafară, dar sluiți de „rădători“ de neam și țară, fără credință în Dumnezeu. Ei și urmașii lor sînt aceia care vor să impună, iar, în România domnia minciunii și a friicii. N-avem dreptul să-i lăsăm s-o facă! ADEVĂRUL și LEGEA trebuie să triumfe!

Natalia DROC

prof. Nicolae POP

„Crîmpei“ de sat româneesc

Ca o noutate față de alți ani, colindele au găsit în Sibiu, duminică, 27 decembrie 1992, cel mai perfect cadru. Colindătorii din Sighetu Marmăției și Rășinari, după alaiul desfășurat pe Bulevardul N. Bălcescu, s-au reunit în Muzeul Civilizației și Tehnicii Populare în jurul orei 15.

Frumos echipați au fost și unii și alții, dar rășinariii au fost dotați cu plug, brad, buhai și tot materialul necesar pentru urături. Poate și din cauza gerului, publicul nu a fost numeros (pînă la 50-60 de persoane, care s-au mișcat dintr-un loc în altul).

Cetele de colindători s-au deplasat la bisericuța de lemn din Sălaj, după care s-au împărțit în grupe compacte. Ele au colindat în fața unor gospodării, fiind primiți în tindă. Gazde au fost tot dintre colindători. Totul a vizat căutarea și realizarea acelei autentice tradiții, altfel, deformat pe scenă sau în studiourile televiziunii. Ce s-a reușit, a fost un „crîmpei“ de sat româneesc din Ardeal, în preajma Anului Nou, cu tot ce are el specific. „Chirălsă“, „Vifăimul“, „Strigătul peste sat“, „Jocul caprei“ ca și „Tălfasul“ din fața gospodăriilor țărănești au conturat „ulița de sat“ cu simbolistica și valențele unei comunități spațio-temporale specifice...

Cele cîteva ore de spectacol derulate sub cerul înghețat au conturat un ciclu de sărbătoare ce pregătește trecerea către noul an.

Seara, grupurile s-au mutat la Hanul din Bătrîni, unde, într-un pavilion amenajat pentru jocuri, au evoluat formații de dansatori, într-o atmosferă de petrecere și veselie, la care lumina, muzica și cadrul culinar și-au dat concursul.

Lucian FILIP

Niște globulețe, acolo...

Acum doi ani am avut șansa să petrec sărbătorile Crăciunului în Germania, la Augsburg. De vis era împodobit orașul. În afara vitrinelor pe care fiecare șef de magazin și le aranjase, făcînd risipă de fantezie, tot ce mai putea fi împodobit în oraș era plin: becuțele multicolore, steuțe, beteață, globulețe

ș.a.m.d. Mă rog, ca de sărbători. Să simți tot neamul cînd ieși pe strasse că e Crăciunul.

Acum nu că așa fi avut aceleași pretenții, cînd m-am întors acasă, că mai înțelegem și noi, nu-i așa, „unele greutăți“. Tranzitia, bugetul, mai știu eu ce blocaje. Dar oricum, un becuțel, acolo, agățat într-un pom, măcar „pe centru“, că slavă Domnului, pomii sînt destui. Ori o creangă de brad, cu un amărît de globuleț de 50 de lei, agățată în Piața Mare, undeva, că slavă Domnului, loc e destul. Ori altceva, să vadă și românul cînd ieși să se îngheșue prin magazine, că există „grija omului pentru om“. Și să-i fie mai ușor cînd i se face nota de plată la casă.

Ei, dar nu-i nimic. E chiar mai bine așa. Mai sobru. Se asortează cu gerul de afară, cu presiunea mică la gaze și apă, cu prețurile... cu tranziția. Să vedem ce scuze mai găsim după ce trece tranziția.

Revoluția continuă!

Cocoțate în fruntea statului român, după 23 august, elemente străine, care n-au avut niciodată patrie — patria lor a fost interesul personal sau de grup, pentru mărirea lor — au ademenit cele mai slabe elemente românești, cărora le-au oferit funcții importante, cu ajutorul cărora și-au mascat actele de asuprire și de transformare a societății, a psihicului și personalității cetățeanului român. Petru Groza a fost coadjutor de topor de care s-au folosit sovieticii pentru distrugerea a tot ce a fost frumos și înălțător în sufletul neamului românesc.

Sute de mii de oameni au fost deportați la Canal, în Bărăgan, în cîmp liber, fără adăpost, în cele mai grele situații, sașii au fost trimiși în URSS la munci forțate, de unde puțini s-au mai înapoiat.

Inchisorile, lagărele, muncile forțate au fost elementele de tortură contra opoziției, a oricărui român. Pămîntul ce s-a dat tărânilor a devenit un mijloc de colectivizare forțată. Între anii 1960-1989, în ființa poporului s-au produs mutații de nerecunoscut. Dintr-un popor harnic, cinstit, onest, societatea comunistă l-a ipocritizat, creînd două personalități în același individ: una oficială, de pe stradă și alta în familie. Întronarea nemurii în agricultură a generat un trai prin fur și la colectivă. Giganții industriali au fost creați întru nemurirea „conducătorului iubit”, a „ge-

niului Carpaților”. Întreaga activitate a avut ca rezultat îmbolnăvirea, poluarea psihică a omului, începînd cu „talpa țării” pînă la Patriarh. Monumente istorice, sate întregi au fost rase de pe fața pămîntului. Istoria României și a românilor, falsificată, a devenit un mijloc de a minti trecutul. S-au ascuns actele de vitejie ale predecesorilor, totul s-a folosit întru mărirea partidului comunist.

Începînd cu anul 1945, tinerețurile epocii respective nu s-a lăsat înșelat și nici ademenit; zeci și zeci de mii s-au organizat în „subteran”; un alt mare număr de adevărați luptători pentru libertate, cu arma în mînă, s-au organizat în munți, luptînd împotriva unui sistem străin poporului român.

Puterea comunistă s-a folosit de elemente trădătoare, care s-au infiltrat în rîndurile organizațiilor, le-au desconsurat, și acestea au fost distruse.

Sărăcia, mizeria, economică și socială, s-au instalat în România. Teroarea a ajuns la apogeu. Poporul era nemulțumit, fiecare în parte, în familie, între prieteni, și-au manifestat dezaprobarea față de regim. Bancurile și satirile erau la ordinea zilei, toate îndreptate împotriva puterii, în sufletul muncitorilor și intelectualelor predomina suflul revoltei și nesupunerii. Oroziția era generală, dar fără conducători. Populația era

o masă amorfă, neorganizată. Nomenclatura, forțele din stat erau divizate. A rămas doar ca cineva să arunce un chibrit pentru ca „mămăliga” să facă explozie. Ocazia s-a ivit, ca urmare a vizitei lui Gorbaciov în România, cînd acesta, se pare, s-a simțit ofensat. Gurile rele au șoptit pe la colțuri de stradă că însuși Bush a fost de acord cu o lovitură de stat în România.

Încă de la începutul lui decembrie 1989, în marile orașe au fost văzuți mulți „excursionisti” străini, în grup sau individual, care n-au stat degeaba. În loc de Iași, biciul a pocnit în Timișoara și apoi în toată țara. Inițial s-a dorit o lovitură de stat. Masele populare odată stîrnite n-au mai putut fi oprite. Totul s-a transformat în revoluție; adică într-o schimbare violentă, schimbare structurală, economică, socială și culturală. Șeful statului, Nicolae Ceaușescu și soția au fost arestați și executați. Opoziția anticomunistă neavînd conducători, sarcina acoperirii golului de putere și-au asumat-o tot comunistii; comunistii cu așa zisă față umană. Revoluția s-a consumat doar parțial; ea e încă în plină desfășurare. Prin urmare evenimentele din decembrie 1989 și urmările lor constituie o revoluție. Unii susțin, în opinia publică, că prin guvernul d-lui Văcăroiu s-ar încerca revenirea la vechile structuri economice și sociale, îmbunătățite. Noi le spunem: „Mortul de la groapă nu se mai întoarce”.

Vasile GIURGIU

În cumpănă, la... cumpăna dintre ani

Sărbătorirea cu mare fast și pompă a noului an, este un rit vechi, datînd de secole în tradiția popoarelor de pe mapamond. Noaptea de la cumpăna anilor, prilej de neînmurită bucurie pentru toți locuitorii planetei, este întîmpinată fie cu surle, trîmbițe ori alte asemenea... instrumente furnizoare de decibeli, de către grecii care circulînd în grupuri masive pe străzi, produc un vacarm de nedescris, fie mult mai ponderat, precum egiptenii care, într-un cadru select își dăruiesc unul-altuia miere și curmale însoțindu-le de tradiționala urare: „Dulce și binefăcător este dreptul adevăr”.

Românii în schimb, de la care multe popoare au preluat ulterior datina, obișnuiau să împodobească de „Saturnaliu” chipul lui Bachus cu ramuri de brad, în care aprindeau mici lumînări, aceștia — ca de altfel și dacii, care aveau un adevărat cult pentru brad, folosindu-i cetina la absolut toate sărbătorile — impunînd de fapt tradiția folosirii respectivului conifer, ca pom de iarnă.

Amiabili prin excelență, urmașii de astăzi ai dacilor și românilor — românii — au asimilat revelațiunile cu una din ocaziile de evadare din cotidian, monotoniei și stresului de fiecare zi, luîndu-i în acest fel locul antrenului și buna dispoziție în mijlocul unei microcomunități, ad-hoc constituite.

De cînd cu binefacerile autoturismului, apărut în țara noastră la început de secol sau ale companiilor private de turism, apărute de-abia la... sfîrșit de secol, gustul românului pentru plimbări, cu deosebire în asemenea ocazii a devenit incitant. Însă odată cu noile prețuri apărute în țara noastră de vreo doi ani încoace, gustul românului pentru petrecerea revelațiunii la... gura sobei a devenit se pare excitant!

Vă prezentăm în cele ce urmează ofertele pentru revelații dar și prețurile de-a dreptul aberante, alarmante și... dezarmante pe care le-am aflat zilele trecute de la S.C. „Prima Ardeleană” S.A. (Sibiu, str. N. Bălcescu nr. 53), respectiv S.C. Turism „Central” S.A. (Medias, str. St. L. Roth nr. 1): Govora, 3 zile, cazare la vilă confort I, preț 7 700 lei de persoană, la care se adăuă comisionul unității, de 20 la sută; Geoagiu-Băi, 4 zile, hotel, preț 13 000 lei plus comisionul de 20 la sută; Voineasa, 5 zile, hotel, preț 14 100 lei; Sovata, 3 zile, hotel 10 250 lei; Căciulata, 4 zile, hotel, preț 14 355 lei. Pe cei ce îndrăgesc muntele, un sejur de 5 zile la Predeal, în această perioadă îi costă 45 000 lei de persoană, cu cazare la hotel, sau numai... 24 000 lei cu cazare la cabană. O masă de revelație în spațiu micritic variază între 3 000 lei (la cabana Suru și Podragu), 4 000 lei (la Săliște) și 5 000 lei (la Negoiu). De menționat că, în toate cazurile transportul este... auto (autopingeaua, ori alte asemenea mijloace „auto” din dotarea clientului).

Pe cei care s-au familiarizat deja cu tertipurile grecilor, egiptenilor sau francezilor în atari împrejurări, dar mai ales îi tin punga li se oferă șansa unui revelație de pînă (a nu se înțelege... de pomană!). Prețul, o bagatelă: 362 000 lei în Franța 7 zile cu avionul; 320 000 lei în Egipt, 12 zile cu avionul; 140 000 lei în Grecia, 8 zile cu autocarul.

Așadar, comarați și... cumpărați! Deși e de prevăzut că foarte mulți dintre noi pe care îi lasă inima dar... nu-i ține punga vor depăna liniștiți la gura sobei amintiri și povești cu mineri, marșieni sau alți... aerieni, și vor cînta la unison „o brad frumos” (dar și scump!). Pentru că prețul actual de 1 000 - 1 500 lei, nu e tocmai de colea!

Ion GIRONO

Colțul pensionarului

Organizarea prestațiilor de servicii la CARP

În scopul deservirii exclusive a membrilor, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor organizează ateliere în ramurile: cizmărie, croitorie, tâmplărie și altele, cu meseriași pensionari încadrați pe bază de contract civil și cu respectarea legilor în vigoare. Prețurile la aceste ateliere sînt sub nivelul prețurilor cooperativei meșteșugărești. (Art. 26 din Statut). Prin contractul civil se stabilesc tarifele serviciilor prestate, ca și retribuirea pensionarilor folosiți de CARP. O condiție esențială stipulată în contract se referă la calitatea lucrărilor executate.

De ani de zile funcționează asemenea ateliere la domiciliul meseriașilor. Dacă inițial funcționau numai două ateliere, în prezent sînt opt:

1. Cizmărie: Stoia Nicolae (str. Elena Pavel 5), Fuciu Nicolae (str. Honterus 18), Grama Tului (Tîrșul Peștelui 4), Moldovan Nicolae (str. Constructorilor 16), Mateiu Mihai (str. Constructorilor 5), Arhin Marin (str. Penes Curcărui 5), Serban Ioan (comuna Tărnăciu, str. Cîmănușii 6), Sztamari Mihail (str. Lebedei

31).

2. Croitorie: Beu Ioan (str. Praga 33), Diimărescu Ștefan (str. Gh. Lazăr 5), Lungos Marin (str. Cetății 43), Roman Simion (str. Calea Poplăcii 51).

3. Florărie: Cîndea Elena (str. 11 Iunie 20).

4. Fotograf: Pacă Constantin (str. Kornhauser 14).

5. Mecanici auto: Rozsa Victor (str. Ceferiștilor 63), Schiau Simion (str. Independenței 3 A), Ciupagea Ioan (str. Vasile Aron 6) — vulcanizare.

6. Tîmplar: Cristea Ilir (str. Calea Poplăcii 44).

7. Blănărie: Vincze Etelka (str. V. Alecsandri 12).

8. Pictor: Vilceanu Ileana (str. Govăslău 4, ap. 31).

Organizarea atelierelor la domiciliul meseriașilor a fost impusă de necesitățile acestora, ei dispun de loc de muncă și unelte proprii. Scopul acestora este de a ajuta membrii și nu de câștig. Meseriașii, după câștigul lor, plătesc impozit pe sașarii. O greutate constă în aprovizionarea cizmarilor cu talpă, în rest toate atelierile lucrează cu materialele clienților.

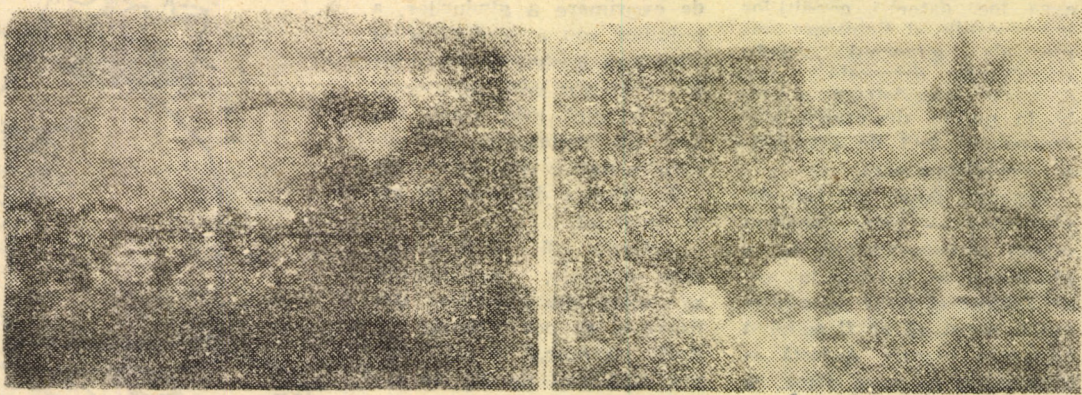
Ion OPRIS

MARȚI, 29 DEC. 1992

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova, Telematinal, 10.00 Actualități, 10.10 Calendarul zilei, 10.20 Dimineața copiilor.

11.20 Video-satelit, 12.10 Ora de muzică, 13.30 Oameni de lîngă noi, 13.30 Muzică pentru părinți, 14.00 Actualități, 14.15 Muzică pentru toți — muzică de operetă, 15.00 Conviețuire — magazin, 16.00 Actualități, 16.05 Repere transilvane, 16.35 Datini și obiceiuri populare, 17.00 Anul sportiv 1992, 18.00 Salut, prieteni! 19.00 Studioul „E”, 19.30 Desene animate, 20.00 Actualități, 20.35 Sport, 20.45 Telecinemateca: „Asta-i titlul!” (SUA, 1932), 22.00 Cultura în lume, 22.50 Actualități, 23.05 Șlagărele anului 1992 (II).

Încearcă Televiziunea Română să descurce ite'e?

Incontestabil, cacialmaua din 22 decembrie 1992 va rămîne de pomană în jurul mesei tăcerii, (semnificativ aranjată) la sunetul de tîlnic al Televiziunii, revoluționari postdecembriști, mai noi sau mai vechi, cu foste responsabilități sau fără, dirijați de bagheta realizatorului de programe uteciste (Tatulici) s-au dat în spectacol.

Încă un pumn de praf aruncat în ochii poporului de către deținătoarea locului întîi în topul dezinformării: Televiziunea Română. În ultimul timp, o avalanșă de întrebări răzbat din presă, privitoare

la adevărul despre evenimentele din decembrie '89. Tone de hîrtie scrise, anchete peste anchete (în cea mai mare parte dirijate), iar vinovații, fără pic de mustrare de conștiință s-au strecurat peste tot, se plîmbă (și prin urbea noastră) în limuzine de ultimul rîgnet, au devenit milionari din afaceri dubioase, rotunjindu-și conturile la bancă. Politruci, care pînă mai ieri tăiau și spinzurau, astăzi pozează în martiri, mafia roșie a renăscut, degradarea morală și materială a poporului se accentuează pe zi ce trece, iar pe micul ecran, dure-

rea mamelor, părinților și copiilor ce și-au pierdut pe cei dragi este întinată de corifeii distrugerii neamului românesc.

Cît de grotescă și tristă mi s-a părut emisiunea domnului Tatulici — un scaun gol și un personaj lipsă la apel, o circotecă, ce a exasperat pe cei de afară, a căror durere și sete de adevăr i-a împins la gestul pătrunderii în studioul Televiziunii.

Încă o dată poporul român a fost prost, prin masinațiuni și planuri diabolice... Dumnezeu îi va ierta pe criminali, dar cei ce zac sub pămînt — niciodată. (M.B.)

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (Prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-
dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Na-
tația Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Girono,
Ștefan Mihai • ISSN 1220 - 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

„Superlativele” săptămânii trecute

Două capete nu fac un cap!

● Fraza rostită de dl. Tatu-lici, marți seara la TVR, este la fel de ambiguă, precum emisiunea propriu-zisă: „Toti cei care au ieșit în stradă, fie că au fost manipulați sau nu (subl. n.), au cerut răsturnarea comunismului”. ● Din portretul politic al d-lui Iliescu: „Foarte sigur pe el, anul acesta Ion Iliescu nici măcar n-a mai încercat să pară altceva decât este: un fost activist p.c.r.”. ● Îi recomand, pentru anul viitor, scenariul din Spărgătorul de nuci... ● Continuă amenințările la adresa d-nei Lucia Hossu Longu, realizatoarea Memoria-lui durerii. S-au intensificat „presiunile dinăuntrul Televiziunii — unde i se deschid scrisorile trimise de foști deținuți politici și este ba sfătuită să scurteze episoadele, ba întrebată când va termina pentru a face loc și altor seriale”. ● Propun să-l întrebăm pe dl. Măgureanu. ● Venind vorba de SRI, Ioan Iu — care a publicat dosarul lui V. Măgureanu —, concluzionează: „Acest dosar e o consecință a concurenței ne-joale între multe servicii secrete apărute în România (subl. n.): două sînt în armată... unul la Justiție, unul la Ministerul de Interne, unul la Cotroceni, la care se adaugă SRI și Serviciul de Informații Externe”. ● Ar mai trebui amintit Serviciul de Informații al fostului Serviciu de Informații al foștilor/actualilor informatori... ● Virgil Stănculescu, revoluționar neînviat de dl. Tatulici, ne destăinuie cine a tras (printre alții) în 21 decembrie '89: „N-am să-l uit niciodată pe tipul care a lovit cu hai-na un tanc, în trecere. Imediat în spatele tancului se aflau scutierii care l-au trin-

tit la pămînt și apoi l-au im-pușcat în cap” (subl. n.). ● Chiar și numai această afir-mație ar trebui să găurească niște „capete” și la Parlament, și la Cotroceni! ● Interesantă — dar neechivocă — este fra-za parlamentarului Gh. Frun-da: „Nu se înțelege un lucru: că eu, ca ungur, pot fi un mai bun cetățean român decât Va-dim Tudor care, prin ceea ce susține, nu face decât rău țării”. ● Ce a susținut C. V. Tudor am auzit! Și va trebui „să se explice în fața comisiei de disciplină a Senatului în legătură cu dezinformarea fă-cută pe 14 decembrie”. ● A încercat-o și Eugen Barbu, care a intrat în Parlament prin: „1. Fals în acte publice și 2. Încălcarea cu bună știin-ță a Legii 68/92. Eugen Bar-bu a ajuns în Camera Deputa-tilor fără a confirma per-sonal, în mod expres, că do-rește să candideze la funcția de deputat!”. ● La TVR func-ționează telefonul roșu: „Une-ori apar modificări de ultimă oră ale programelor, pe cri-terii necunoscute — chiar pe baza unui simplu telefon” — afirmă Organizația Redacto-rilor din Televiziunea Româ-nă. ● Referindu-se la condu-cerea bicefală a TVR, co-di-rectorul Dumitru Moroșanu a declarat: „Îmi pare rău că ca-pul meu și al lui Șoloc nu fac cît un cap întreg”. Replica lui Șoloc: „Mă raliezi!”. ● Aștep-tăm apariția „unui cap în-treg”... ● Între timp, Tudor Gheorghe „și-a ridicat lea-fa pentru toată perioada” de cînd este numit în Consiliul Audiovizualului. „Acesta n-a venit niciodată la ședințele CNA!”. ● Pentru distracția dvs., vă destăinuim faptul că proprietarul de la Săftica nu este Clubul Sportiv Dinamo

(sau M.I.), ci SRI — prin UM 0620 București. La Săftica „s-a dispus construirea Cen-trului de pregătire Antitero-ristă”. ● În rest, vă propun întrebarea săptămânii: Urmă-torul meci al Naționalei de fotbal va avea loc în compa-nia Naționalei Antiteroriste a Ciprului? Aștept pronosticuri!

Andrei ILENI

AGENCIA DE PRESA
ȘI PUBLICITATE NOVA

✱ Execută înregistrări VIDEO
de calitate (aparatură japoneză).
REALIZEAZĂ FILME DE FAMILIE,
DOCUMENTARE, DE RECLAMĂ,
CLIPURI PUBLICITARE.....

✱ Execută toate tipurile de lucrări
FOTOGRAFICE (a/n) PENTRU PRESĂ
ȘI DOCUMENTARE.

VASILE AVRAM
ZEUL din LABIRINT
SIBIU, DECEMBRIE 1989

(NR. — După ce s-a consti-tuit un nucleu de conducere, care se mutase din Casa de Cultură la Casa Armatei...).

XIX — TERORIȘTII, CA
CIUPERCILE DUPĂ
PLOAIE

Se face o primă schiță de acțiune. Mai întâi citeva telefoane pentru o informare su-mară: unde e părintele Streza împreună cu cei plecați spre un tateea militară, ce face arma-ta, de unde și cit de intens se trage, cîți morți și răniți s-au înregistrat pînă acum, dacă funcționează uzina de apă, fabrica de pline și cele-lalte întreprinderi vitale pen-tru existența orașului [...]. Vin cîțiva specialiști de la telefoane pentru a mai insta-la încă două posturi — unul în legătură directă cu garni-zoana militară, celălalt cu Bucureștiul — dat fiind că aparatul existent sura într-una, solicitat mai ales de cetățeni care informează că din sau spre casele lor se trage. Atît de multe informații de acest fel s-au primit, încît la un moment dat ai fi crezut că Si-biu e terenul unei înleștări pe viață și pe moarte între forțe nevăzute și necunoscute. Se tragea — dacă te-ai fi luat după informațiile primite — din poduri de case, din se-diul arhivelor statului, din cimitir (unde, după cum se spunea, criptele sînt adevăra-te depozite de armament și de muniție), de la Școala de ciini.

din cele trei hoteluri, de pe acoperișurile blocurilor, din guri de tunuri subterane (despre care se spunea că împin-zesc centrul orașului), de la ferestrele caselor în care se știa că locuiesc securiști, ba chiar și din turnurile bisericilor. Se semnalau apoi mișcări suspecte de trupe îmbră-cate în salopete negre sau gri, mașini care circula cu viteză prin oraș și din care se trăgea ca-n codru, indivizi dubioși sunînd la ușile caselor, semnale luminoase la ferestre și altele, și altele.

La un moment dat cineva anunță că apa din rețeaua o-rasului e otrăvită, a văzut el niște indivizi intrînd în uzina de apă și aruncînd în rezervoare cîțiva saci plini cu o substanță toxică. Se ia legă-tura cu Direcția sanitară, de unde se promise că se va face o analiză urgentă pen-tru confirmarea sau infirmarea zvonului. După cîteva ore se anunță că într-adevăr apa a fost otrăvită(!) dar că de-acum se poate consuma, cu condi-ția ca în prealabil robinetul să fie lăsat să curgă timp de zece minute. Între timp se luase legătura cu stațiunea Biborteni, le undă urmau să sosească cîteva vagoane cu apă minerală. Numai de cît în-să un alt telefon informează că un grup de teroriști și-a făcut apariția în gară, cu scopul de a ataca trenul cu pricina.

Toate informațiile referitoare la teroriști erau retransmi-

se unității militare, acelo-rași adjuncți ai lui Dragomir care, după cum asigurau de fiecare dată, notează totul în-tr-un caiet și urmează să trimită la fața locului trupe de militari. Dragomir era în continuare ocupat (la un mo-ment dat adjunctul informează că el conduce personal o mare contraofensivă împotriva teroriștilor de pe strada 11 Mai), cu toate că începuseră să circule zvonuri despre a-restarea și chiar lichidarea lui de către teroriști. Pentru a dezminți aceste informații, a ieșit personal pe străzile ora-șului, cu un TAB dotat cu o stație de radioamplificare, și a vorbit în principalele inter-secții. A venit la un moment dat și la Casa Armatei. A in-trat ca o furtună, precedat de patru soldați cu armele în poziție de tragere.

— Ce-i aici? Cine sînteți?
— Cum cine? Se supără un tinăr. Sîntem Comitetul de conducere...

— Și dincolo ce e?
— Unde dincolo?
— În clădirea Consiliului.

Abia atunci au aflat că în biroul lui Nicu se instalase în-suși părintele Streza, împreună cu alți cîțiva „revoluțio-nari”, și că se autonomise pre-fect al județului, luîndu-și-l drept adjunct pe fostul secre-tar cu probleme organizatori-ce al PCR și numînd în func-ția de comandat al „noii mi-lîții populare” pe șeful Școlii de ciini. Ba încă redactase un prim decret pe care îl trimi-se la redacția ziarului spre publicare și la tipografie, spre multiplicare. Redactorul de serviciu a dat mai tîrziu un telefon la Casa Armatei să în-trebe dacă e absolut obliga-toriu să publice acel decret, care i se pare — să nu fie cu

supărare — cam... deocheat.
— Ce decret? întrebă cel care răspunsese la apel.

— Cel pe care ni l-ați trimis acum o oră.

— Noi n-am trimis nici un decret.

— Cum n-ați trimis? Ni l-a adus cineva din partea pre-fectului Streza. Apoi chiar dumnealui ne-a telefonat și ne-a amenințat că dacă nu pu-blicăm decretul trimite tan-curile asupra noastră.

Multă derută și mult haos a provocat părintele Streza pînă cînd oamenii să-și dea seama că, de fapt, îi lipsesc cîteva șuruburi. Cei de la Casa Armatei au încercat să-l convingă prin telefon că e mai bine să vină acolo, împreună cu toți „adjutanții” lui, să se lămurească situația. Dar deja i se urcase șefia la cap. Se înarmase cu un revolver, des-chisese sertarele și dulapurile lui Nicu (unde se găsiseră și cîteva butelcuțe cu whisky și cartuse de Kent), tipărise legi-timații pentru toți cei din ju-rul lui, rechiziționase (cu sprijinul neprecupet al „vi-ce prefectului” Pescar) mașinile de la garajul partidului. Pînă cînd o mică delegație condusă de colonelul Crăciun s-a deplasat ea însăși spre clă-direa Consiliului. „Lăsați pe mine, spusesse colonelul, dacă nu vor să vină, îi aduc pe sus”. Conversația colonelului cu Streza — relatată mai tîr-zu de unu' dintre martorii oculari — a fost pur și simplu epocală: „Cine ești?” l-a în-trebat părintele. „Colonelul Crăciun”. „Și cum îți permiți să-l deranjezi pe prefectul județului?” Apoi, spre doi ti-nerei care îl flancau în dreap-ta și în stînga, cu două pusti de la gîrziile patrioțice: „A-restați-l!” Colonelul a împins

cea mai mare parte extrapo-late în raport cu evoluția pre-țurilor: este drept că parțial s-au efectuat anumite ajustări între ramuri și profesii, dar acestea rămîn insuficiente. As-tăzi, între calitatea și compe-tența muncii, între producti-vitatea fizică reală și nivelul salariilor, legăturile necesare sînt tot mai palide și greu de descifrat. Salariul capătă, mai ales, o funcție de protecție so-cială și mai puțin rol de fer-ment al unei munci de cali-tate.

Indexarea salariilor se face prin aplicarea unor tranșe de 10—20 la sută asupra unor mă-rimii extrem de diferite; atît nivelul salariilor cît și cel al prețurilor diferă foarte mult în teritoriu. Bugetele de fa-milie, ca puncte de plecare pentru stabilirea cotelor de indexare, dar și evoluția te-ritorială a prețurilor, în spe-cial la produsele agro-indus-triale, sînt actualmente nerele-vante pentru stăpînirea și a-nihilarea fenomenelor infla-tioniste. Datorită acestor scur-te evaluări consider că se im-pune o schimbare esențială în concepția și aplicarea unor mecanisme care să transforme salariul într-o veritabilă pla-că turnantă a așezării structu-rilor economice pe criterii de piață, care să facă din sala-riu o pirghie economică rea-lă a stimulării muncii de ca-litate, care să poată remun-e-ra și calitatea și dificultă-rea unor variate activități și care să devină un instrument al echilibrării pieții muncii și a celorlalte piețe.

Politica de salarii nu poate să se jaloneze fără o concep-ție largă asupra unei politici de venituri care include: sa-lariile angajaților din sectorul productiv de stat, salariile bu-getarilor și sectorul privat. Este aceasta o sarcină a nou-lui guvern, pentru ca omul să nu rămînă... cel mai dis-prețuit capital.

CUCIAS CONSTANTIN,
Lider sindical „Ildrosib” S.A.

cu dosul palmei puștile în-tinse spre el și a zîmbit: „Măi băieți, eu sînt comandantul mi-litarilor care păzesc clădirea. Dacă vreau, dau ordin să vă aresteze pe toți.” Apoi l-a luat pe părintele Streza și pe unul dintre adjuncții lui (la fel de... distrat), i-a dus într-o încăpe-re de lîngă ieșire și i-a legat fedeleș. Au stat astfel pînă spre seară cînd a dat ordin să fie eliberați și lăsați în pîta Domnului.

Ceilații, care stătuseră în jurul părintelui (derutați și ei de comportarea lui cel puțin bizară) au venit împreună cu delegația la Casa Armatei, unde s-au integrat Comitetului de coordonare. Dar deja se zvonise în oraș că există două comitete de conducere care se luptă între ele pen-tru putere. Așa știa și colonelul Dragomir, de vreme ce trecuse mai întîi pe la sediul județului.

— Să-mi faci imediat — zi-se el pe un ton ultimativ — o listă cu membrii Comitetului de conducere.

— Ia stați puțin, se supără tinărul, ce ne luați așa, ca pe niște servitori? Și pe urmă, ce-i cu puștile astea îndrep-tate spre noi? Ce, vreți să ne arestați?

Colonelul se mai muie puțin și, cu un ton oarecum împă-cuitor, începu să explice că e vrea să știe cu cine avea să colaboreze. Dar cînd femeia în roșu începu să copieze pe o foaie de hîrtie numele celor înscrși în Comitetul de coor-donare, intră pe ușă un soldat care veni la colonel și-i șopti ceva la urehe. Acesta se ri-dică fușgerător de pe scaun și, ca din pușcă, se năpusti pe ușă afară, urmat de cei patru soldați înarmați.

(va urma)

Mica publicitate

• La împlinirea celor 50 de ani de căsătorie și de împliniri familiale, urăm dragilor noștri MARIA și VASILE MIHĂLTAN, viață lungă, fericită, precum și multă sănătate, alături de cei dragi pe care i-au ghidat sufletește prin viață.

LA MULȚI ANI!

Vasilica, Florin, Raluca, Roxandra și Petrică Gherasim. (P.G.)

VINZARE

• Vind pui clobănești german cu pedigree. Telefon 095/43 78 02. (1705)

DIVERSE

• Primăria comunei Simnic organizează în data de 3 ianuarie 1993 licitația spațiului comercial situat în str. Mediașului nr. 4. (1632)

Agentia Apă-Canal Sibiu

Ca urmare a creșterii valorii unor elemente din structura prețului de cost ca: materiale, combustibili, energie electrică, precum și a respectării H.G. nr. 412/1992 privind creșterea amortizării în urma reevaluării mijloacelor fixe, Agentia Apă-Canal Sibiu este nevoită să modifice prețul la unele servicii astfel:

- apă potabilă populație — 11 lei/m.c.
- apă potabilă alți beneficiari — 23 lei/m.c.
- apă reziduală evacuată populației — 4 lei/m.c.
- apă reziduală evacuată industrie — 13 lei/m.c.

(493)

Societatea comercială „CONEX” S.R.L. Sibiu

str. Ocnei nr. 10-12

urează tuturor clienților săi precum și tuturor colaboratorilor un AN NOU CU SĂNĂTATE, FERICIRE, PROSPERITATE ȘI MULT NOROC. LA MULȚI ANI!

(492)

S.C. „FRÂNCU” S. R. L. Sibiu

str. N. Teclu nr. 1,

VINDE en-gros produse din Grecia:

■ LĂMI

■ PORTOCAL

■ HELLAS

Telefon 43 64 06.

— 477 —

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agentia Sibiu

avind puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului, deschise zilnic între orele 8-20, sâmbătă 8-11, vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- — stan —	Vinzare — lei —	Comi- — stan —
USD.	438.6	0	438.6	49.99
B.M.	276.71	0	276.71	49.99
F.	305.5	0	305.5	49.99
L.S.	676.3	0	676.3	49.99
L.I.T.	0.308	0	0.308	49.99
F.F.R.	81	0	81	49.99
F.B.	13.3	0	13.3	49.99
O.S.	39.1	0	39.1	49.99

— 471 —

Fața întunecată a emigrației

Binevenită pentru unii, nedorită pentru alții, emigrația a constituit de-a lungul timpului un fenomen care a condus la apariția sau bunăstarea unor țări, dar și la ruina altora. Valul de emigranți cu care se confruntă în acest moment țările dezvoltate a impus luarea urgentă de măsuri care să stopeze acest soi de hemoragie. Nu ne ocurăm aici de motivele pe care le au diversele țări pentru a se feri de emigranți sau chiar de a scăpa de ei. Să nu uităm totuși că — vrînd, nevrînd — emigranții sînt, în felul lor, reprezentanți ai țării lor de origine, iar eticheta aplicată lor se extinde (pe drept sau pe nedrept) și asupra conaționalilor lor. În ce privește imaginea României, cred că este interesant să vedem ce fac cei care sînt etichetați în Germania ca RUMANISCHE ZIGEUNER (țigani români).

După cum aflăm din numărul 4 al ziarului WELT am SONNTAG, în localitatea Hinrichshagen se află 100 de locuitori cărora de curînd li s-au adăurat circa 900 de solicitanți de azil, în marea lor majoritate țigani-romi din România. Pentru locuitorii de aici data de 26 iunie 1992 este deia o dată istorică ce consemnează „ziua cînd au sosit țiganii”.

• Monika Thiel (40 de ani) obișnuia să-și pună rufele la uscat în spatele blocului. Nu mai poate face acest lucru de cînd, în repetate rînduri, au apărut țiganii și i-au furat hainele sau, în cel mai bun caz (cînd făptașii au fost surprinși) le-au aruncat pe jos și au fugit.

• Copiii nu mai pot folosi nisipul din locurile de joacă pentru că acestea au devenit adevărate latrine, unde țiganii își fac necesitățile, deși sînt

cazați la cîțiva pași mai departe, în trei blocuri cu canalizare și apă curentă. „Am văzut aceste lucruri, reținîndu-mă zău în amiaza mare și l-am rugat pe soțul meu să mă ciupească de braț pentru că nu mi venea să-mi cred ochilor” — mărturisește d-na Thiel.

• Doamnei Christa Morawitz i s-au furat pisoii pe care-i creștea, aceștia fiind omorîți și prăgățiți la grătar pe un foc de lemne în fața garajelor blocurilor. Resturile „festinului” au rămas împrăștiate la locul faptei.

• Noile Primăriei sfătuiesc locuitorii să-și țină ușa închisă și, în caz de nevoie, să telefoneze la Poliție. Celor ce nu au linie telefonică instalată Poliția le-a pus la dispoziție radiotelefoane. „Asta se mai poate numi viață” — se întreabă d-na Thiel, care se întoarce acasă de la spitalul unde lucrează după orele 22 și trebuie să fie așteptată de soțul sau băiatul ei mai mare pentru a avea siguranță de-a lungul celor cîțiva pași ce trebuie parcurși de la mașină rînd în casă. Cu această ocazie toate ușile de intrare în bloc au fost schimbate cu uși metalice.

• Patronul micului magazin sătesc „MINI-MARKT” a trebuit să-l angajeze ca supraveghetor pe Uwe Mayer. Acesta păzește intrarea și nu permite accesul a mai mult de doi țigani în magazin, ceilalți trebuind să aștepte ieșirea celor doi pentru a putea intra. „Fură mai rapid decît putem noi observa” — a motivat patronul.

• Willi Backer și vecinul său Ingo Dreher și-au instalat un gard înalt de beton și plasă în jurul curților lor deoarece, de cînd au venit țiganii, în repetate rînduri li s-au furat găinile.

• Un alt locuitor și-a parcat și asigurat automobilul de tip AUDI 80 doar pentru a găsi a doua zi în locul acestuia o veche mașină rusească de tip Zaporozje (probabil furată și ea).

• Deși există linie de transport în comun, țiganii din lagărul de azilanți preferă să se deplaseze la Rostock cu taxiuri Mercedes ultimul tip, la un preț de peste 30 de mărci cursa.

• „Nu sîntem xenofobi, dar azilanții sînt deocamdată oaspeți în țara noastră și este dorit să se comporte ca atare” — a spus d-na Monika Thiel adăugînd — „Nu dorm să se întîmple un al doilea caz Rostock, dar nimeni să nu vină ulterior și să spună că nu a știut care sînt dorințele, temerile și nemulțumirile noastre.”

Ar mai trebui adăugat că majoritatea acestor țigani din România au ajuns în Germania via Polonia. Așa au procedat Claudia Rădian (22 de ani) din Segarcea, Traian Bercini (22 de ani) și Marieta Covaci (23 de ani) din Galați, cu care a stat de vorbă reporterul german, constatănd că sînt bine îmbrăcați dar cu nimic mai bine crescuți decît Evidenta Florica (17 ani), care după ce și-a făcut cumpărăturile, a trecut drumul pentru a servi un picnic în pădurea alăturată unde a lăsat desigur toate gunoarele în urma ei.

Cam asta ar fi imaginea României pe care concetățenii noștri au purtat-o în localitatea Hinrichshagen, exasperînd localnicii. Ne punem întrebarea dacă, după iminenta lor repatriere, țiganii români vor fi oare purtători ai civilizației germane?...

Marius GHEORGHIU

SOCIETATEA COMERCIALA

S.A. SIBIU ROMANIA

SIBIU 2400, ROMANIA, str. Riului nr. 34, telefon 092/41 32 70, telex: 69249, fax: 092/41 14 58

S
O
S
E
T
E

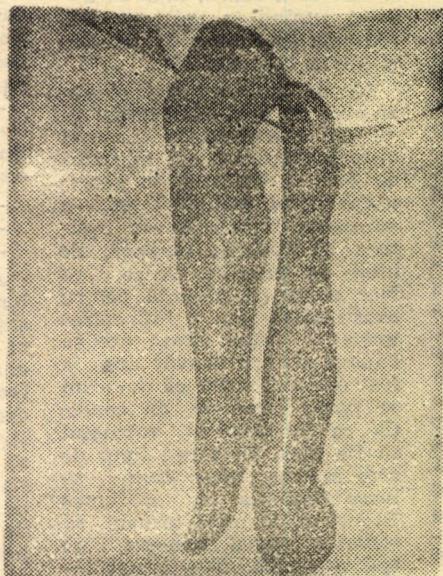

DIN FIRE DE BUMBAC ȘI AMESTEC

COPII

FEMEI

DRESURI
ELEGANTE
pentru
FEMEI

JEGERI
BERMUDE

CAMPIOANA CIORAPILOR DIN ROMANIA
„MONDEX” S.A. SIBIU
LA ȘI PENTRU PICIOARELE DUMNEAVOASTRĂ!